

מ"ת 5200/16 - מדינת ישראל נגד עטף עיסא

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 16-07-5200 מדינת ישראל נ' עיסא(עוצר)
תיק חיזוני: 304561/2016
בפני כבוד השופט ענת יהב-שופטת
מדינת ישראל
מבקשת
נגד
משיב
עתף עיסא (עוצר) ע"י ב"כ עוזי שני דבש

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרם] תשנ"ז - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בהיותו פסול, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה וננהיגה ברכב מבלי שהיא למשיב פוליסט ביטהוח בת חוקף.

באשר לריאות לכאורה:

הצדדים אינם חולקים ביניהם באשר לקייםם של ריאות לכאורה, וכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ריאות לכאורה בדמות דוחות פעולה של שוטר ומתנדב, אשר עצרו נהגים לביקורת רישיונות שగרתית בעיר תל אביב ברוח' ראש פינה, אז נסתבר כי אין בידי הנהג רישיון נהיגה ובבבוקה באמצעות המוסף המשטרתי, אף כי הוא נהג בזמן פסילה. כמו כן, בחקירה של המשיב באזירה, מאשר שיעודו לשרישון הנהיגה שלו אינו בתקף כבר משנת 2008 וכן ידוע שהותלו פסילות כנגדו ובгинן ביצע הפקודות בבית המשפט בתיקים אלו, אף כי לטענות הפסילות נסתימנו, דבר אשר הינו תמהה, שכן רק בשנת 2015 נפסל בנסיבותיו לשנתיים ימים.

בנוסף, יש להפנות לעובדה כי כנגד המשיב תלוי ועומד מסר מותנה בן 18 חודשים בר הפעלה, אשר לא הרתיעו מלשוב ולבצע את אותן העבירות ללא מORA.

בכל מקרה, וכפי שציינתי בתחילת דברי, אין הצדדים חולקים בדבר קיומן של ריאות לכאורה בתיק.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טען כי לנוכח העבירות המיחסות למשיב בכתב האישום ולאור עבורי התעבורי המכבד, אשר כולל 4 הרשעות קודמות בנהיגה בזמן פסילה, כאשר אף בגין ריצה המשיב מסרים ארוכים, אף פסילות ארוכות, שלא מנעו ממנו המשך ביצוע אותן העבירות ממש, קמה כנגד המשיבUILת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותר ב"כ המבקשת להעתר לבקשת ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מנגד טענה ב"כ המשיב כי אף שקיימת עילת מעוצר ניתן היה להסתפק בחלופת מעוצר, שכן, היפנתה להלכה הרווחת בעבירות תעבורה ולחיריגות הותרת עבריני תנוועה במעוצר ממש.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ולאחר שהגעת לי לכל מסקנה כי קיימת עילת מעוצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו הרבה, ואף על פי הסקוק אשר הועלה על ידי בית המשפט כבר בדיון הראשון מיום 16.8.9, בדבר העובדה האם משיב שכזה יכול לעבור את משוכנת האמון שבית המשפט יכול ליתן בו, ביקשתי כי יוגש תסקير מעוצר אשר יתן תמונה כוללת בעניין זה, ואף על פי, שעלה פנוי מי אשר נוהג בפסילה בפעם החמשית, אינו ראוי לאמון שכזה.

והכל מתוך ראיית הפסיקה הנוגגת ככל שהוא נוגע לחיריגות מעוצר בעבירות תעבורה (וראה **בש"פ 2227/08 טראד גרייפאט נ. מדינת ישראל, בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' ابو כoadי ובש"פ 10118/04 נזמי ג'באלி נגד מדינת ישראל**).

תשකיר מעוצר שכזה, נתבקש משרות המבחן פעמיים אך לא נתקבל, ואף לא ניתנה שום תגובה לגבי כך, וזאת אף על פי שהרהור כי לא נפללה טעות בדבר ידועם וקיבלה פרוטוקול הדיון פעמיים.

כך עולה מן הרשות בתיק בית המשפט ואף מסמך שהציג הסנגוריית.

בigin כך, טענה ב"כ המשיב ביום 27.9.16 כי על פי הפסיקה אשר אליה הפנתה, עולה שיעיכוב הגשת תסקיר שירות מבבחן, מביא לחקירה החלופות על ידי בית המשפט ושחרור לחלופת מעוצר, אם חלופות אלו ימצאו ראויות.

כבר כאן אומר, כי עניין לנו בשלב הראשוני בו בית המשפט אינו סבור שהמשיב ראוי כל לאמון שיינטן בו, ולכן בבדיקה חלופות אינה רלוונטית. כמו כן העובدة שירות המבחן, הינו ככל עוזר בידי בית המשפט, הרי שהעדרו אינם מביא בהכרה בדרך הפעולה אותו בקשה הסנגוריית, דהיינו, להחלטה מצד בית המשפט לבחון חלופות ולשחרר המשיב, ועל בית המשפט לבחון ולשקול כל מקרה וליתן החלטה בדבר העווה- המשיב הרלוונטי.

כמובן שבית המשפט לא ייתן החלטה אשר יש בה כדי להפקיד את שלומו של הציבור מקום שיש חשש ממשי בדבר מסוכנות גדולה הנש��ת מן המשיב וזאת רק מושם שירות המבחן לא הגיש תסקיר מעוצר כפי שנתקבש.

מכאן, שעלה מנת לשחרר לחלופת מעוצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעוצר. כבר עתה אומר, כי בהתנהלות המשיב עד כה, שיש בה אובדן גמור של מחשבה ושיקול דעת, וחושתני כי המשיב אינו משכיל לדלג על משוכנת האמון.

וأنמק את דבריו- המשיב נוהג משנת 1992, לחובתו 101 הרשעות תעבורה קודמות, כאשר משנת 2008 אין בחזקתו רישיון נהיגה תקין.

מדובר בנהיגה בפסילה בפעם החמישית, כאשר הרשעה בעבירות זהות נרשמה לחובתו רק שנה קודם, ב**יולי 2015**.
שנתפס מבעצם את העבירות המיויחסת לו בכתב אישום זה. שם (בפ"ל 15-7742-04-ביה"ש לתעבורה בפתח-
תקווה), הוטלה תקופת מאסר של 4 חודשים, מאסר מותנה של 18 חודשים ופסילה בפועל של 24 חודשים, כאשר בית
משפט אומר כי מדובר בהסדר טיעון מקל, אך מטעמי מדיניות משפטית השואפת לכבד הסדרים שכאלו אימץ אותו.

אף על פי כן, ואף על פי שהמשיב היה עצור בתיק ההוא עד ליום ההליכים נגדו, והוא נכון, כਮובן בדיון ושותף מלא
 לכל שלביו, לא חשש ולא שינה את דרכיו והמשיך בסורו תוך שהוא ברכב שבבעלותו, בתוככי העיר תל אביב,
 כשהוא מסיע נסוע שהוא ישוב לצידו.

בחינה של עברו אף מעלה כי **בשנת 2011** הורשע בעבירות זהות, (פ"ל 10-8037-06-ביה"ש לתעבורה בפתח-
תקווה) שם נשפט למאסר לתקופה ממושכת של 18 חודשים ונגזר דיןו, בין היתר, ל-5 שנים פסילה מיום שחררו
 ממעצרו, כך שהמשיב נתפס בתיק זה כשהוא נכון בעט שהוא כנגדו שתי פסילות ארוכות בתקוף.

בשנת 2009 הורשע בנהיגה בזמן פסילה, תוך כדי שגרם לתאונת דרכים- שם אף ריצה למאסר בפועל של 8 חודשים
 ופסילה של 15 חודשים, וב**שנת 2008** בגין עבירה של נהיגה בפסילה, נשפט למאסר בפועל של 6 חודשים ופסילה של
 3 שנים.

מבחן פלט עברו הפלילי של המשיב, עולה שגם כאן הורשע **בשנת 2003** בנהיגה בזמן פסילה תוך שהוא מסיע
 שב"ח- גם בגין הרשעה זוណון למאסר ממש.

הנה כי כן, מדובר בנהיגה בעט שהמשיב היה פסול זו הפעם הששית (ולא החמישית, כפי שנרשם בבקשת המבקרת),
 זאת כאשר המשיב מרצה במסרים רבים וארכויים בגין כל הרשעה שכזאת ואף נפסל מלנהוג פסילות ארוכות
 ומשמעותיות, כאשר אין בכלל אלו מהרטיע אותו ולהטיל חשש וספק לבילוי בדבר הימנעות מהמשיך ולבצע עבירות
 זהות ממש תוך זלזול בהוראות בית המשפט וחוקי המדינה. נראה כי עונשים ארוכים, קשים ומרתיעים תוך הורתתו
 במעצרם עד לסיום ההליכים כנגדו בתיקם בהם הורשע לאחר מכן אין בהם לגרום לו שלא להמשיך ולנהוג, ועל כן מי
 לכפינו ית��ע, כי משב זה שעברו מעד עליו אלפי עדים שנῃجا מסווגת שכזו הפקה לטבע שני לו, ימנע דוקא בתיק זה
 ובהלייר זה מהמשיך בשגרת חייו תוך העמדת הציבור בסכנה ממש?.

די להפנות לפסקית בית המשפט העליון במקרים דומים ורצionario בהחלטהו אלו על מנת להבהיר כי מקרה זה הוא
 הוא בוגדר אותו החרג עליו מדברת הפסיקה, שאף על פי שמדובר בעבירות תעבורה, זהו המקרא להותר אותו העצור
 במעצר ממש ולא להסתפק החלופות מעצר, שכן לא ניתן יהא לאין את מסוכנותו של המשיב בשום דרך שהיא.

וראה דברים יפים לעניין זה **בש"פ 10/2021 סליחוב נ' מד"י**, שם מדובר למי שנתפס נהוג בפסילה פעמי אחד כשהוא
 נתון בשכרות, וזאת לאחר ששוחרר שבועיים קודם לכן בתנאים:

**"העוור ראה פעם אחר פעם, את זלזלו בחוק ובאמצעי אכיפת החוק שהוטלו עליו, ומעבר לכך לאלו- את
 קלות הדעת ואי האיכפתיות ביחס לביטחונם ושלומם של אחרים... הבוטות וחוסר השליטה העצמית**

המשתקפים מהתנהגו עולולים לגבות מחיר יקר של חי אדם או פגיעה בשלומם והדבר מחייב נקיטת אמצעי זהירות הולמים לבב' הפוך בטעון הציבור הפקר. נוכח שרשרת מעשי של העורר, המשקפים חוסר מודעות לסייעים, וחוסר הכרה בצוותא לשומר על החוק, קשה ליתן בו אמון כי חלופת מעצר שתוחל לגביו תורתיעו מביצוע עבירות תעבורה נוספת שתסכנה חי אדם. אין ליטול סיכון כזה על חשבונו של הציבור.

שם אף נרשם לעניין אותה משוכת האמון שעל המשיב לעבור קודם בחינת החלופות:

בבסיס החלטת בית המשפט לשחרר אדם לחלופת מעצר עומדת מידת האמון שבית המשפט מוכן לרכוש לאותו אדם, כי יקיים את תנאי שחרורו. ואולם, כיצד ניתן לסמוך על מי שהוכיח לכואורה, שאינו מקיים את צווי בית המשפט.. וכל זאת בשעה שתלויה ועומד מעליו מאסר על תנאי..."

בתיק זה אף עלתה סוגיה דומה לעניין אי הגשת תסaurus מעצר שם נרשם:

כדי לבחון את שאלת שחררו של המשיב לחלופת המעצר הורה בית המשפט קמא לעורך תסaurus מעצר. ואולם, שרות המבחן, כדרכו בעת האחרונה, ככל הנראה משום שהתרבות העבריתנים בארץ.. והוא מבקש מבית המשפט ארוכות להגשת תסaurus... בסופו של דבר החלטתי שאין מקום להטיל על שירות המבחן לעורך תסaurus מעצר, משום שהתנהגו של המשיב מלמדת על מסוכנותה הרבה... ואף פיקוח אלקטרוני לא יועיל... כיוון שביחסון הציבור עומדת נגד עניין יותר מאשר כל דבר אחר, אין אני מוכן לכרות חוזה עם המשיב, ואף איןני סבור שאיזוק אלקטרוני יועיל. הטעם לך, הוא, האם המשיב יפר את תנאי שחרורו, ושוב' ינагג מכוניות.. קיים חשש, שעד אשר ההתרעות האלקטרונית תפעלנה את פעולתן, והמשיב יאותר, כבר יהיה מי שישלם על כך בחיים".

נראה כי דברים אלו יפים ומתאים ל מקרה זה, גם כי הסוגיות העולות שם דומות להפליא לאלו שלנו, ובעיקר כי חומרת מעשו, עברו, בוטות זלזולו ומסוכנותו של המשיב זה עולים עשרת מונים על אותו سابق שבגינו ניתנה ההחלטה המוצטטת.

גם המבקשת הגישה פסיקה לאיוש בקשהה, לעניין משפטיים רצידיביסטיים אשר נוהגים בזמן פסילה והחומרה הרבה הכרוכה בהניגה שכזאת, (ובWOODAI כאשר מדובר ב- 5 הרשותות קודמות ובעוונשים כבדים אשר הוטלו בגינם, כמו במקרה זה), ב**בש"פ 9573/07 פאדי ابو רקיה נ' מד"י, בש"פ 9573/09 عبدالלה סלימאן נ' מד"י**, שם עמד בית המשפט על המסוכנות הנלמת מדים התנהגו של העוררים ודפוס הניגותם, כשהוא קבוע שלא ניתן לתת בהם אמון וכי שומא על בית המשפט למנוע התנהגות מופקרת זו על דרך המשך מעצרם ושמירה על חי הציבור.

לא בצדلي לא יכולה הייתה הסוגירות להפנות לפסיקה סותרת אשר נסיבותה דומות לאלו של המשיב.

לאור כל זאת, אין לי אלא לקבוע כי سابق זה אינו עובר את משוכת האימון שבית המשפט צריך לרכוש לו על מנת לבחון חלופות מעצר, אני נעתרת לבקשת המבקשת ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו בתיק זה.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, בנסיבות הצדדים.

ענת יהב, שופטת